

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Lignvm Vitae, Ornamentum, & Decus Ecclesiae

In Qvinque Libros Divisvm. In quibus, Totius Sanctiss. Religionis Divi Benedicti initia; Viri Dignitate, Doctrina, Sanctitate, ac Principatu clari describuntur: & Fructus qui per eos S. R. E. accesserunt, fuissimè explicantur

Wion, Arnold

Venetiis, 1595

Episcopatus de littera V. cap. LV.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38372

tarus, & potationibus deditus, omnibus de se maximam admirationem reliquit. Præfuit annis duobus, mensibus 10 diebus 22. Obiit anno Domini 555. & uacauit sedes anno uno. *Belforestius in Cosmog. sua. & S. Gregor. Turonensis de gest. Francorum, lib. 10. c. 31.*

19 S. Gregorius Florentii filius, monachus monasterii Turonensis (ut arbitror S. Martini) Episcopus creatus est anno Domini 573. & quam sanctè per annos 21. præfuerit ingenii sui monumenta, quæ posteris reliquit indicant. Migravit ab hac luce anno Christi 594. 15. calendas Decembris, & Turonis sepultus in album sanctorum adscriptus est. *Tritemius, libro quarto, cap. 45. & Belforestius ibidem.*

Scriptit simplici, & aperto sermone nonnulla opera, de quibus extat; De laude Sanctorum Martyrum, Lib. 1. excusit Colonie, in 8. De Vita quorundam cõfessorum, Lib. 2. & Parisiis in fol.

De Miraculis S. Iuliani martyris, Lib. 1.

De Miraculis s. Martini Episcopi, Lib. 4.

Hist. Francorum, Lib. 10. qui excusit Parisiis, cum scholiis Morelii, anno 1561. in 8. & Basileæ 1568. in 8. sed in ista impressione tollenda est epistola dedicatoria, impii Ill. Flacci.

Epitome eiusdem Historiæ, Lib. 1.

Chronicon Ecclesiasticæ Historiæ, Lib. 1.

Quæ omnia opera impressa narrantur Lutetiæ Parisiorum simul in uno codice, sed quo anno, nondum uidi.

Episcopatus de litera V.

Cap. L V.

Valentini in Gallia, sub Archiepiscopo Viennensi.

D.

ERARDYS, Monachus Cluniacensis, deinde Bolisimensis Abbas, post Cluniacensis XIX. exinde Episcopus Valentinus, cui sedi cum aliquandiu in omni bonitate præfuisset, meritis crescentibus ad Patriarchatum Hierosolymitanum assumptus, plenus operibus bonis, quieuit in pace. *Chronicon Cluniacense MS.*

D. Petrus de Castro Lucii DD. Doctor monachus, & Abbas Cluniacensis XXXI. deinde episcopus Valentinus creatus anno Domini 1342. præfuit annis duobus. Obiit 4. nonas Martii, anno 1344. & Clu-

Clu-

Cluniaci in Capella Sancti Martialis sepultus est. *Chronicon Cluniacense MS.*

Valentini in Hispania Terraconensi, sub Archiepiscopo Terraconensi: nunc sunt Archiepiscopi.

S. EVPROPIVS, Hispanus, Monachus, & Abbas Monasterii Sirbitani, in Hispania, & postea Episcopus Valentinus, uir eruditissimus, & monasticis disciplinis apprimè instructus, cuius doctrina Hispania non parum decoris acceperunt, cum in plurima sanctitate, populos sibi subditos gubernasset, clarus miraculis migravit in cœlum die 6. idus Iunii. Floruit anno Dom. 600. *Trittem. lib. 2. cap. 14. & alij.* Scripsit inter alia, De Chrismaris unctione, Lib. 1.

De coercitione Monachorum, Lib. 1.

Epistolarum ad diuersos, Lib. 1.

Vandalorum, sub Bremensi Archiepiscopo.

S. BENNO, Monachus Hamburgensis, Reginberto Episcopo defuncto ad Vandalos conuertendos Episcopus missus, pietate & doctrina nulli suo tempore secundus extitit: Dæmonum apud Barbaros cultum sustulit, lucos excidit, atque Christianorum religionem plurimis in locis plantauit; unde & quintus Vandalorum Apostolus uocari meruit. Obiit anno Christi 1190. *Crantzius in Saxonia, lib. 4. cap. 30. & alij.*

Vectæ Insulæ, sub Archiepiscopo S. Andrea.

D. CYMBERTVS, Anglus, monachus Rietfordensis, id est, Vadi arundinis, in Anglia, deinde Episcopus Insulæ Vectæ, in ecclesiasticis, & monasticis disciplinis nobiliter instructus. Floruit anno Dom. 730. *Trittemius, lib. 4. c. 178.*

Vencienses, in Prouincia, sub Eduensi Archiepiscopo.

S. LAMBERTVS, Monachus Lerinensis, & postea Venciensis episcopus, obiit sanctitatè clarus die 26. Maii. *Tabulæ Lerinenses MS.*

S. Veranus eiusdem monasterii Lerinensis monachus, ob insignè pietatè episcopus creatus, miraculis fulgens inter sanctos relatus est. *Tabulæ Lerinenses MS. quæ quo tempore claruerint non explicant.*

Venefrani, in Apulia, sub Archiepiscopo Capuano.

D. PETRVS, Rauennas, Monachus monasterii Casinensis, uir doctus, & religiosus anno Domini 1039. à Nicolao Papa II. Episcopus Venefranus, & Hiserniensis ordinatus apud Acerras, eo in honore fuit annis aliquot. *Leo Casinensis historię, lib. 3. c. 14.*

Verdenses in Germania, sub Moguntino Archiepiscopo.

S. SVVIBERTVS, siue Suitbertus, uel Suuitbertus, ex illustri Comitum

mitū nortgalliæ sanguine ortus, Anglus, monachus Bearmenfis sub
s. Hicbaldo Abbate, deinde Abbas monasterij Dacore, postremo Ver
denfis, siue Vuerde Cæsaris Episcopus primus, creatus anno Domi
ni 711. præfuit in omni sanctitate annis sex, & paulo amplius, &
multos in Saxonia, Frisia & alibi, ab infidelitate ad Christum addu
xit, & tandem meritis cumulatus viam vniuersæ carnis ingressus
est anno Christi 717. ætatis suæ 69. calendis Martij. Et anno 756. de
terra eleuatus quarto idus Iunij, a Leone Papa. III. in Sanctorum
numerum relatus est anno 803. pridie Nonas Septembris. *Tritte
mius lib. 4. c. 182. Marcellus in eius vita apud Surium Tomo 2. Democares de Sacrif. missæ Tom. 2. c. 35. qui tamen correctione aliqua indi
get in annis quibus eum uixisse affirmat. Crantzius metropolis lib. 1.
capit. 6.*

2 Sanctus Patto, Scotus, monachus, & Abbas Amarbaricanus in
Scotia, & Episcopus Vuerdenfis secundus, creatus anno Domini cir
citer 718. vir in Euangelica veritate enuncianda, ac hæresis prauita
te conuellenda, studio, ac zelo præcipuus, præfuit annis plus minus
43. & in bona senectute ad patres suos adpositus est circa annum
Domini 760. die tertio calendas Aprilis. *Crantzius metropolis lib. 1.
c. 21. & 22. Jo. Lesleus in hist. Scot. lib. 4. Democares de sacrif. missæ
tomo. 2. c. 35. & alij.*

3 Sanctus Tanco, Scotus, monachus & ipse, & Abbas Amarbari
censis, Patroui in monasterio primum, deinde & in ecclesia Verden
si Pontifex succedens anno Domini 760. vel circiter, & martyrii de
fiderio accensus in Saxoniam contendens, populi illius uitia, acerbis
sima oratione perstringebat: vnde illius immani furore truculentis
sime extinctus est, circa annum Domini 800. die 14. calendas Mar
tij. *Crantzius ibidem. Lesleus lib. 5. Democares ibidem, & alij.*

6 Sæctus Kortilla siue Rortilas Scotus, monachus, & Abbas Amar
baricanus, proferendæ Catholicæ fidei nomine in Saxoniam profe
ctus, post Christi fidem diu ac sincerè plebi prædicatam, Vuerdenfi
Ecclesiæ post Ceuilonem præfectus circa annum Domini 820. non
multo post Saxonum crudelitate occisus est. *Crantzius metrop. lib.
1. capit. 29.*

7 Sanctus Isengerus Scotus, monachus, & Abbas Amarbaricanus,
uir sanctitate præcipuus, in demortui Kortillæ sedem eleuatus, pau
co tempore præfuit, sed quo mortis genere obiecit ignoratur. *Crant
zius ibidem.*

8 Sanctus Harrucus, Scotus, monachus & Abbas Amarbaricanus,
a a eodem

eodem Dei spiritu, quo sui prædecessores, concitatus, in Saxoniam contendit; ubi post multos labores, molestias, & cruciatus, patientissimo animo pro ecclesia toleratos, Episcopatu ecclesiæ Vuerdensis primum, ac martyrij deinde corona, ut & sui antecessores, ornatus est, anno Domini circiter 831. ipsis Idibus Iulij. *Crantzius ibidem. Demochares loco citato, & alij.*

A N N O T A T I O.

Crantzius metuprolis lib. 1. c. 29. apertis verbis præfatum Harrucum monachum & Abbatem fuisse declarat; reliquos duos, Kortillam scilicet & Isengerum, ex coniectura verborum eiusdem pro monachis hic posuimus, sic enim ait; Harruch octauus hunc insequitur, vir omnium plenus virtutum, cuius neque tempora, neque acta signantur: hoc solum est annotatum, quia obierit Idibus Iulij. Erat & hic natione Scotus, ut & ante eum duo, Abbas & ipse Amarbaricensis. Hæc ille. Ex his verbis aperte colligitur, illos duos Scotos & ipsos, Abbatesq; Amarbaricenses fuisse, sicut & ipse Harrucus: relatiuum enim illud, ipse, hoc apertissime demonstrat. Si quis tamen aliquid in contrarium habuerit me submitto.

16 D. Bruno, huius nominis primus, Othonis, Sueviæ Ducis filius, Ludolphi nepos, Othonis Magni Imperatoris pronepos, monachus monasterii S. Viti corbeia Saxonica, deinde Episcopus Vuerdensis in ordine, 16. vir natu, & virtute nobilis, fundavit monasterium Oldenstadenfe circa Vlylleam. Deinde Pontifex Romanus inauguratus, Gregorij V. nomen sibi assumpsit anno Domini 995. die 8. cal. Iulij. Obijt anno 998. 12. cal. Martij, Pontificatus sui anno 2. mense 7. die 25. & ad S. Petrum sepultus est. *Tritemius li. 4. c. 224. de monachatu, at de Pontificatu nihil, nos quid de eo sentiamus, dicemus in fine operis ad Gregorium V.*

21 Dominus Bruno secundus, monachus, & Abbas Nuenburgensis, & Magdeburgensis, Friderici Comititis frater, & deinde Vuerdensis Episcopus 21. pastor bonus & egregius fuit, sed in mala incidit tempora: bella enim, fames, pestilentia, mala, quibus hominū Deus castigat peccata, tum effervere. Vixit an. 1030. *Tritem. lib. 4. c. 239. Veronenses, in Lombardia, sub Patriarcha Aquilegensi.*

D. Hilduinus, Tasso, Belga, monachus Lobienfis monasterij, deinde Episcopus Veronensis, creatus anno Domini 928. præfuit annis plus minus octo; & anno 935. abdicans, ad Mediolanensem sedem transijt. *Tabulæ Episcoporum Veronensium; & Ioannes Franciscus Tintus lib. 5. c. 11. hist. Veronensis, qui dicit anno tantum uno præfuisse,*

fuisse, sed in annorum denumeratione, Galestinum & reliquos Mediolanenses scriptores sequimur.

Sanctus Racherius, seu Ratherius, Viennæ Comitis filius, & monachus Lobiensis, abdicante Hilduino Episcopus Veronensis factus, anno 935. (uel ut Tintus dicit anno 928.) in magna sanctitate munus sibi impositum obiit annis fere. 17. sed quorundam inuidia ab Episcopatu pulsus, anno ut colligere licet 952. uel circa, sequenti Episcopus Leodiensis renunciatus est. Obijt anno 974. miraculis clarus. *Tritemius lib. 4. c. 204. Tabula Veronenses, & Tintus loco citato.*

Domnus Bartholomæus, monachus ordinis Sancti Benedicti, & demum Episcopus Veronæ, creatus anno 1278. præfuit annis 12. obiit anno Christi 1290. *Tintus ibidem.*

Domnus Petrus, monachus, sed cuius cænobij non explicatur, & Episcopus Veronensis, post Bartholomeū, electus anno 1290, rexit annos octo, & anno 1298. obiit. *Idem Tintus.*

Domnus Thobaldus, primum Eremita Augustinianus, deinde Abbas monasterii Sancti Firmi, Petro mortuo Episcopus Veronensis, contra Bonincontrum quendam in schismate creatus anno 1298. fedit annos plus minus 33. obiit anno 1331. *Tintus ibidem.*

Domnus Nicolaus monachus, & Abbas monasterii Sancti Petri de Villa Noua, Ordinis Sancti Benedicti, Theobaldo successit anno præfato 1331. præfuit annis quinque; obiit anno 1336. *Tintus eodem lib. 5. c. 11.*

Vesontionenses, in Gallia.

Domnus Donatus monachus monasterii luxouiensis, & deinde Episcopatus Vesontionensis Ecclesiæ dignitate ornatus, religione, & doctrina florens, dum suis prodesse studuit, æternum sibi præmiū acquiuit. Quo tempore uixit ignoratur. *Tritemius, lib. 4. c. 233.*

Vicenses in terra Laboris, sub Archiepiscopatu Surrentino.

Domnus Constantinus de Lannoy, siue ut Itali dicunt La Noya, natione Belga, patria Neapolitanus, monachus S. Seuerini de Neapoli congregationis Casinensis, a Gregorio Papa XIII. Episcopus creatus, deinde Rhegitanæ Ecclesiæ Metropolitanus factus, ante consecrationem obiit anno 1586.

Vicenses in Hispania, sub Taraconensi Archiepiscopo.

Domnus Frater Benedictus de Tocco, Regis Epyri nepos, monachus Hispanus congregationis Vallisoletanæ, Episcopus Vicensis factus, ab illa sede ad Gerundensem transit, qui nunc etiam, ut arbitror, in uiuis est. *Gonsalvus Illescas in hist. Pontif. lib. 5. c. 15.*

Virdunenses in Lotharingia, sub Treurenſi Archiepiſcopo.

12 Sanctus Hermefredus, monachus Luxouienſis S. Colubani ſuggeſtione factus, moxque Pontifex Virdunenſis renunciatus anno Domini 609. præfuit annis non minus 12. & vita piè tranſacta in Chriſto quieuit anno 621. die ... *Fræciſcus de Roſieres Tom. 3. Stematum Lotharingie hiſt. capitali. 47.*

13 S. Paulus, S. Germani Epifcopi Pariſienſis nepos, Eremita primum apud Voſagum montem, deinde monachus monaſterii Theologii in diœceſi Treurenſi, poſtremo poſt Hermenfredum Epifcopus Virdunenſis quamuis inuitus creatus; ſuæ eccleſiæ bona augeri imprimis curauit; & exinde uirtutibus & miraculis fulgidus caros petiit anno 648. regiminis ſui 27. die ſexto Idus Februarii. *Idem Roſieres hiſt. c. 48. Tritemius lib. 4. c. 201. & alij.*

14 Domnus Giſloaldus monachus Theologiæ, Sancto Paulo immediate ſuppoſitus, torius Cleri & ipſius Sigeberti Regis approbatione, præfuit annis 17. & obiit anno Chriſti 665. *Idem Roſieres ibidem.*

15 Domnus Gerebertus, monachus, & Abbas Theologii, unanimi Cleri, & Regis electione, Paſtor gregis Virdunenſis ſacratus, tyrannidi Ebroini eccleſias Dei immenſis vectigalibus opprimendis, conſtanter reſtitit, & anno Præſulatus ſui 24. Chriſti Domini 689. diem obiit. *Roſieres Hiſt. c. 50.*

16 Domnus Armonius, Pipini Ducis Brabantiæ conſanguineus, monachus, & Abbas Theologii, ſacra Virduni peregit annis 12. obiit anno domini 701. *Roſieres hiſt. c. 51.*

45 Domnus Vrſio, ſiue Vrſinus monachus, & Abbas monaſterii S. Dionyſii Rhemenſis, uir admodum puſillanimis, anno Epifcopatus ſui tertio, qui erat a Chriſto nato 1131. Epifcopatus iuribus renuncians, ad monaſterium ſuum reuerſus eſt. *Roſieres hiſt. c. 71.*

Upſalenses in Suetia, tunc ſub Bremenſi, ſiue Magdeburgenſi potius: nunc ſunt Archiepiſcopi.

17 Sanctus Anſgarius, ſiue Anſcharius, Gallus, monachus Corbeie Gallicæ, & deinde procurante Ludouico Pio Imperatore, ad gentium conuerſionem Epifcopus primus Suecorum & Gothorum creatus anno domini 816. ſummo honore a Rege Berone in ciuitate Birchenſi ſuſceptus, uerbum dei fiducialiter prædicauit, & illius régis humanitate & pietate fretus, totam ciuitatem, omneque in circuitu regionem ad veri Dei cultum conuertit, idque ſpatio annorum 16. uel circiter, uſque ad annum uidelicet 833. quo prælatus eſt

est Ecclesiæ Hamburgensi. *Ioanes magnus li. i. de vitis Pontificum Vpsalensium: & alii.*

3 Sanctus Stephanus, Gallus, sed monachus Corbeia Saxonice S. Viti, in diuinis legib. ita institutus est, vt dignus sit habitus qui supra candelabrum in domo domini post S. Adaluardum collocaretur, circa annum domini 840. Hic, zelo prædicandæ fidei, relicta Vpsalia in qua nullum, aut certe paruum fructum fecerat, ad Helsingos, omnium Suecorum optimos se contulit, quos suis prædicationibus ad fidem maxima ex parte adduxit, eorumque Apostolus primus & præcipuus appellatus; a nonnullis tandem diaboli filiis, martyrio coronatus est: & sepultus est in Ecclesia & Villa Norala. Post cuius obitum Vpsalensis ecclesia pastore caruit. *Ioannes magnus loco citato; & alii.*

Vrbeuetani, in Italia, sub patrimonio S. Petri.

Domnus Petrus Boerius, Gallus, Narbonensis, monachus, & Abbas Cœnobii S. Auiani Sancti pontii Thomeriarum Diæcesis DD. Doctor & D. Ioannis de Iohannis Abbatis Imicellensis, & Decretorum Doctoris, discipulus, uir suo tempore Doctissimus, ob eximiã doctrinam, Sacrorumque Canonum peritiam Episcopus Vrbeuetanus factus, omne tempus vitæ suæ in dictando & scribendo consumpsit, ut eius opera testificantur. Floruit ab anno Domini 1320. ad 1360. *Trittemius lib. 2. c. 134. ipse Boerius in prologo expositionis regulæ S. P. Benedicti.* Opera autem eius præcipua, hæc esse feruntur. In speculum monachorum, lib. 1.

De signis locutionum, lib. 1. qui est in Bibliotheca nostra MS.

In Benedictinam Benedicti Papæ XII. commentarij: sunt in Bibliotheca nostra S. Benedicti de Mantua, MS. in membranis.

In Regulã S. P. N. Benedicti explicatio duplex, quarum prima concordat sententias ipsius Regulæ, cum sententijs Sanctorum Patrum, & est apud nos bis MS.

Hanc autem scripsit petentibus Monachis Sublacensibus, ad quos sic in fine scribit.

Pulsatus precibus, uobis transmitto pudicis.

O fratres cari, quod me sudante frequenter

Hoc opus exegi, Patris mea viscera nostri

Speleo, iuxta vos, iamque uitalia uestris

Cui monachi specuentes sic responderunt,

Monachi Sacri Specus, Vrbeuetano Episcopo.

Ista specus Monachi, semper venerabimur almi

Scripta ut reliquias, nos, & quicumque sequentur.

Ingenij clarus, composq; in lumine mentis,

Canonum & excellens Sacrorum Doctor & author,

Boetij Petrus castri de sede Redonte.

Parte minerbesii regnante diacesis ortus

Narbonensis enim, Monachus exemplar honesti

Hactenus, ò cunctis, Aviani monachus almi,

Tomeriarum prudensq; Diacesis Abbas.

Nunc veteris summe venerandus Episcopus Vrbis.

Rite specu Sancti Benedicti se speculanti.

Quam vallis Sublacensis sudore peregit.

Hoc opus ex dictis Sanctorum secula Patrum

Vertice parentum, iam eius quiscunq; legentum,

Septenis decies ternis, an mille trecentis

Principio hoc operis scripsit qua causa notatur.

Alterâ, notô quodam & inasirato expositionis genere, omnia Regulæ non solum capitula, sententias, & dogmata, sed etiam quod amplioris industriæ est, uerba, consilia, & præcepta Iuri Pontificio conferens, mirabili subtilitate Decretalibus, & Canonibus Summorum Pontificum, & Patrum approbat, exemplar est apud nos in Bibliotheca nostra, in membranâ MS. in folio prægrandi.

Vtenses, siue Vtenses in Gallia, sub Archiepiscopo

Narbonensi.

Domnus Bernardus de Cadoena, monachus S. Flori in Arueria, & eiusdem quoque Ciuitatis Episcopus undecimus, postquam sedem illam aliquot annis laudabiliter gubernasset, ad Vtensem trã sit, & boni pastoris uices impleuit. *Demochares Tom. 2. c. 25.*

Vuiciorum, siue Vuigorniensis, in Anglia, sub Cantuariensi

Archiepiscopo.

2 Domnus Ostphorus, siue Ostfertus, Anglus, monachus Strenes halcensis monasterii S. Hildæ, deinde Episcopus Vuiciorum secundus, in locum Boseli creatus anno circiter Domini 690. uir Doctus & pius, ut ex eius homiliis quas posteritati reliquit uidere est: obiit circa annum Domini 700. *Tritemius lib. 4. c. 212. Matthæus Vuestm. ad annum 680.*

3 S. Eguinus Vuiccius, monachus Benedictinus Vuigorniensis monasterii ut inuenio, & postmodum Vuigornia Episcopus tertius, post Ostphorum, uita in omni religiositate, & sanctitate transacta, in gaudium Domini introductus est anno Domini 716. tertio

Idus

Idus Ianuarii. Res eius gestas composuit S. Bertualdus Episcopus Cantuariæ . Scripsit S. Eginus nonnulla non contemnenda, inter quæ librum unum de Cœnobii sui primordiis : alium de suis apparitionibus : & quasdam SS. uitas , ut S. Adelmi Episcopi Schireburnensis : *Bertualdus in eius uita. Bibliotheca philosophorum, & alii.*

5 Domnus Taffridus Anglus monachus monasterii Streneshalcensis, & Vuiccorum Episcopus quintus Vuilfrido mortuo, religione, & scientia scripturarum clarus, non longe à creatione sua mortuus est, ut testatum reliquit Matthæus Vuestm. ad annum 680. quamuis Trittemius lib. 4. c. 189. dicat pluribus annis præfuisse . Obiit autem circa annum Domini 770.

15 Domnus Aethelhunus Anglus, monachus, & Abbas Bercheleia, & postea Episcopus Vuigorniensis 15. creatus in locum Hereferri anno Domini 915. præfuit annis plus minus octo : & anno 922. moriens locum reliquit Vuilfertho Episcopo. *Matthæus Vuestm. ad annos citatos :*

18 Sanctus Dunstanus, Anglus, monachus, & Abbas Glasconiensis, & deinde, Episcopus Vuigorniensis 18. creatus pro Chineuuldo anno Christi 957. ab Odone Cantuariensi consecrationis munus accepit : præfuitque ecclesiæ Vuigorniensis annis plus minus. 4. usque ad annum scilicet 959. quo anno Londoniensi etiam ecclesiæ præpositus, illam cathedram gubernauit per annos. 14. ad annum usque 973. quo translatus est ad regimen Cætuariensis Archiepiscopatus, ut diximus in Archiepiscopis illius sedis. *Matthæus Vuestm. ad annos supracitados : & alij nonnulli.*

19 Sanctus Osuualdus, Gallus, Sancti Odonis Archiepiscopi Cætuariensis nepos, & monachus monasterii Floriacensis in Gallia, Sancto Dunstano ad Londoniensem ecclesiam transeunte, Vuigorniensis episcopatus præfuit anno Christi 959. quem rexit annis plus minus duodecim : sanctitatis enim eius fama uolante, Eboracensis Archiepiscopus renunciatus est anno Domini 972. *Matthæus Vuestm. ad annos citatos : Polidorus lib. 6. & Trittemius lib. 4. cap. 101. qui duo tamen correctione nonnulla indigent, præponunt enim in Episcopatu S. Osuualdum S. Dunstano, cum hic præponi, ille uero postponi deberet, ut rectissime annotat Matthæus, & ratio annorum id etiam manifestat.*

20 Domnus Aeldulphus, siue Eaddulphus, Anglus monachus, & Abbas cœnobii Medeshamensis in Anglia, & deinde S. Osuualdo cedente, Episcopus Vuigorniensis 20. creatus anno Domini 972. præfuit laudabiliter annis 21. plus minus : & sicut S. Osuualdo hac in

Sede succedere meruit, ita dignus habitus est eidem morienti, succedere in Archiepiscopalis Eboracensis sedis regimine, anno Domini 992. *Matthæus, ad annum 992.*

24 Domnus Leoffius, Anglus, monachus, & Abbas Thorniensis, & deinde, post Vulfstanum qui ad Eboracensem sedem transferat, Episcopus Vuicciorū 24 creatus anno 1002. præfuit annis. 3. obiit anno Domini 1033. *Matthæus ad annos citatos.*

29 Sæctus Vulfstanus siue Vuolfstanus Anglus, monachus, & Prior monasterij Burgi Vuigorniensis, & postmodum eiusdem ciuitatis Episcopus, creatus anno 1061. vir doctus, & Sæctus, rexit ecclesiam suam in omni æquitate annis 34. plus minus; & miraculorum gloria clarus obiit anno 1095. die 14. Kalendas Februarii, ætatis suæ anno 87. *Senatus Brauonius apud Surium Tomo 1. Matthæus Vuestm. ad annos citatos, & alii.*

42 Domnus Siluester, Anglus, monachus, & Prior Vuigorniensis, & exinde Episcopus eiusdem ciuitatis 42. electus anno 1214. præfuit annis. 4. & mensibus aliquot; obiit anno 1218. *Matthæus ad annos præfatos.*

45 Domnus N. monachus & Prior cuiusdam monasterij, cuius nomen non exprimitur, & postmodum Episcopus Vuigornie 45. creatus anno Christi 1301. quantum præfuerit non constat. *Matthæus ad annum 1301.*

Vuiltonenses, siue Ramesburienses, in Anglia, sub Cantuariensi Archiepiscopo.

5 Domnus Aelfstanus, monachus Glasconiensis ordinis S. Benedicti, & deinde Episcopus Vuiltonensis, siue Ramesburienses quintus, floruit anno Domini 970. uel paulo post. *Matthæus ad annum 920.*

8 Domnus Brithuualdus, monachus & ipse, & Episcopus postea huius sedis octauus, cum aliquot annis dignum se tali magistratu ostendisset, obiit anno Domini 1045. *Matthæus ad annum 1045.*

Vuintoniensis, qui ante erant Dorcestrenses, sub Archiepiscopo Cantuariensi.

8 Sæctus Suuithunus Anglus, monachus Vuintoniensis, & deinde eiusdem Ciuitatis Episcopus octauus, creatus anno Domini circiter 850. præfuit annis plus minus 12. & Sæctitate, ac miraculorum gloria clarus, migravit ad Dominū anno 862. die 2. Iulii. *Matthæus Vuestm. in Flor. hist. & alii.*

14 Sæctus Birstanus, monachus, & deinde. S. Frithstano abdicante

cante Episcopus Vuintoniensis 14. creatus anno 932. præfuit annis duobus, & Sanctitate clarus obiit anno 934. *Matthæus ad annos citatos.*

15 Domnus Aelphegus, monachus & ipse, S. Birstano in regimine Episcopatus succedens, anno prælaturæ suæ 12. Christi 946. uitam cum morte commutauit. *Matthæus vt supra.*

18 Sanctus Aetheluuoldus, aliis Adelboldus, Anglus, monachus Glasconiensis, deinde Abbas Abendoniensis, postremo Vuintoniensis Episcopus. creatus in locum Brithelmi anno Domini 963. præfuit annis. 21. plus minus, & plenus dierum Calendis Augusti obiit anno 984. *Matthæus qui supra: Trittemius lib. 4. c. 205. & alij.*

19 Sanctus Aelphegus, Anglus, monachus, & Abbas monasterii quod Balneum dicitur, siue Bathoniensis in Anglia, deinde post S. Aetheluuoldum Vuintoniæ Episcopus electus anno 984. præfuit ecclesiæ sibi commissæ per annos plus minus 34. usque ad annum 1018. quo ad Cantuariensis sedis regimen assumptus, exinde per martyrii coronam cælos intrauit. *Polydorus lib. 8. Trittemius lib. 4. ca. 113. Matthæus ad annos 984. & 1006. & alij.*

32 Domnus, Henricus, Gallus, Stephani Comitis Bloisii filius, & Stephani Regis Angliæ frater, monachus primum Cluniacensis, post Abbas Glasconiensis, & postremo Episcopus Vuintoniensis, creatus anno Domini 1129. factus deinde Apostolica sedis in illis partibus Legatus, munere suo functus est annis 43. plus minus, & prophetiæ spiritu charus ac omnibus charus obiit anno 1171. die octauo Idus Augusti. *Polydorus lib. 11. & 12. & Matthæus Vuestm. ad annos citatos, & Matthæus Paris ad ann. 1171.*

37 Domnus Magister Ioannes de Exonia, monachus & Prior monasterii Sancti Suuithuni Vuintoniæ, deinde Abbas de Middleton, ad vltimum Vuintoniensis Pastor, creatus anno 1261. uir doctrina, & religione clarissimus, præfuit quam optime annis multis, obiitque anno Domini circiter 1286. paulo ante uel post *Matthæus Vuestm. ad annum 1261.*

39 Domnus Henricus Vuodeloches Anglus, monachus, & Prior Vuintoniensis, deinde Ioānis de Pontisina eiusdem ciuitatis Episcopi, qui anno Domini 1305. obierat, successor, uir tanto honore dignus, aliquot annis cum præfuisset bonorum operum cumulatione plenus, uitam obiit. *Matthæus ad annum 1305.*

Vuormatienses in Germania, sub Moguntino Archiepiscopo.

4 Domnus Samuel, monachus, & Abbas Laurissensis, & deinde
Episco-

Episcopus Vuormatiensis quartus, electus anno Domini 838. præfuit annis 18. decessit in meliorem uitam die 7. Februarij 856. & in monasterio suo Lamistano sepultus est, cum tali inscriptione:

Hęc loca fundauit Samuel, gratumq; parauit

Ipsi gregem Christo, tumulo qui clauditur isto.

9 Domnus Anno, patria Hellsus, monachus, & Abbas S. Maximi Treuerensis, deinde Abbatia nouæ Pergensis, extra muros Magdedurgensis ciuitatis, Episcopatu Vuormatiensi præficitur anno 950. Præfuit annis 24. Obijt, die 24. Decembris, anno 974. Sepultus cum hoc Elogio:

Anno vir iustus, primus dilectus Otoni;

Ergo virum multa concumulauit ope.

Anno magis regis summi, sed amatus Olympi.

Quocirca cęli regna beata colit.

14 Sanctus Burchardus, siue Brocardus, Hefus, Franconis Episcopi Frater, Monachus Laubiēsis in Hannonia, deinde Præpositus monasterij S. Victoris, postremo Episcopus Vuormatiensis, creatus anno 997. consecrationem accepit, à Vuilligiso Moguntino Archiepiscopo, die 8. Martij. Præfuit in omni sanctitate, annis 29. Obijt anno 1025. die 20. Augusti: & in Summæ Basilicæ crypta sepultus est, cum sequentibus versibus:

Robora Burchardus ex nomine denotat artis,

Et quod nomen habet, imaxima facta probant;

Vangio nam per eum fossas, & mœnia, tures

Aedificat rursus, depopulata prius.

18 Domnus Adelbertus, siue Adelberus, vel Adelbero, Comes ab Habsburgh, Frater Rodulphi Sueuorum Ducis, monachus monasterij Sangallensis, Episcopus electus est die 23. Octobris, anni 1065. præfuit annis quinque. Obijt anno 1070. die 6. Augusti, sepultus dignè cum tali inscriptione:

Firmus Adelbero sincero pectore ciues

Vangiones docuit corde tenere fidem;

Sic se curauit, populi sic pectora pauit,

Ut superi moriens iret ad astra poli.

20 D. Ebbo, monachus monasterij Laurissensis, & deinde Episcopus Vangionum, creatus anno 1110. præfuit lustro: Obijt anno Domini 1115. sepultus cum tali Elogio:

Laurissas sedes Ebbo reliquit, & ædes,

Vuormatiam venit, populi quo scandala demit

Præsulis

Præfulis & partes, sanctasq; exercuit artes:

Vnde Beatorum cæserunt regna polorum

Ebboni patri, dilecto credite fratri.

De his quinque agit Demochares de sacrif. Missæ, tomo 2. cap. 35.

Episcopatus de litera Z. Cap. LVI.

Zamorenses in Hispania sub Compostellano Archiepiscopo.

I

SANCTVS Attilanus, Hispanus, monachus monasterij de Moreruela, sub Sancto Froillano Abbate, deinde Zamorensis Episcopus, præfuit sanctissime annis aliquot; & miraculis clarus, Obijt anno Domini 825. tertio nonas Octobris: & anno 1092. ab Urbano Pa-

pa II. in Sanctorum numerum relatus est. *Ambrosius morales lib. 15. c. 44. & alij permulti.*

De quibusdam Episcopis intertæ sedis, ex grege nigrorum Monachorum assumptis.

Cap. LVII.

S.

ADELARIUS Monachus Anglus, & Episcopus consecratus ad fidem populis prædicandam, eadem martirii palma coronatus est, qua S. Bonifacius eius magister, anno 754. die 5. Iunii. *Trittemius lib. 4. c. 183. Crætopolius, & alij.*

Domnus Alteus monachus, & Abbas monasterij Sancti Mauricii Aganensis trigessimus in Ordine, a primo Abbate, & postea Episcopus, verum ubi locorum non explicatur, floruit tempore Caroli Magni Imperatoris. *Belforestius in cosm. in descriptione Valesiæ.*

Domnus Amatus, monachus monasterij Casinensis, & postea Episcopus, incertæ tamen sedis, & scriptor sui temporis non contemnendus. Vixit anno 1170. *Leo Ostiensis in chron. Cas. lib. 3. cap. 34.* Scripsit ad Gregorium VII. Papam.

De